

[Kristian Thulesen Dahl]

klarlagt, hvor regeringens grænse går, må vi prøve at få det klart fastlagt under udvalgsarbejdet, men jeg synes, det ville være formålstjenligt, såfremt forsvarsministeren allerede nu kunne fortælle os det.

Så har vi et af de seneste aktuelle eksempler, hvor krænkelse af menneskerettigheder og mangel på en demokratisk styreform er daglig kost, nemlig i Kina. Det er svært at forestille sig en dansk militær indgriben dér, men ikke desto mindre må det vel være sådan i fremtiden, hvis den internationale brigade konsekvent skal bruges til sit formål. I går kom det frem, at Kina i de seneste måneder har været særlig hård i sit forsøg på at knække enhver tanke om modstand i Tibet, som nu har været besat af Kina i 43 år, og flere danske politikere var allerede i går ude med krav om, at der skal gribes ind over for Kina. Hvis ideen med en international brigade må have nogen logik, må det vel også betyde, at den skal kunne bruges til at sikre demokrati og »fredelig ændring af grænser«, som det hedder, og så skal den vel bruges netop i eksempler som det kinesiske. Eller mener regeringen, at den internationale brigade skal bruges i Mellemøsten, hvor der i udpræget grad er mangel på demokrati? Eller i sydamerikanske lande, hvor der vel næppe kan siges at være et reelt politisk demokrati i vores forstand, eller – som regeringen skriver i sine bemærkninger til lovforslaget om forsvarets nye mål, opgaver og organisation – »en bæredygtig social, økonomisk og økologisk udvikling«?

Fremskridtspartiet ønsker under ingen omstændigheder at bidrage til, at det fremover bliver reglen, at det danske forsvar skal virke imperialistisk. For os at se skal indgriben i andre landes affærer absolut være undtagelsen. Vi er overbevist om, at det såkaldte internationale samfund hurtigt kan komme til at skabe større konflikter ved indgriben end dem, som man forsøger at løse. Vi finder derfor forslaget dybt betænkeligt og er bange for, at hele tankegangen bag forslaget, som det tydeligt kommer til udtryk i bemærkningerne: bedreviden, tro på overlegenhed og herredømme, vil skabe meget spændte situationer i verden fremover.

I Fremskridtspartiet sætter vi den personlige frihed meget højt, og det siger derfor også sig selv, at vi tager kraftigt afstand fra ethvert totalitært regime og fra stater, som undertrykker

menneskerettighederne. Men vi tror ikke på, at et internationalt politikorps, som der her lægges op til, er løsningen på fremtidens regionale konflikter. Tanken om et sådant internationalt politikorps er båret frem med argumenter om, at det skulle være nødvendigt efter omvæltningerne i Øst. Men det duer ikke. Vi har altid haft regionale konflikter, og vi har altid haft mange lande i verden, som ikke har overholdt fundamentale menneskerettigheder, men der har aldrig tidligere været så mange, som sikkert med de bedste hensigter – men for os i Fremskridtspartiet at se en smule naivt – har troet, at militær indgriben i fredsskabende aktioner for alvor kunne gavne.

Vi vil derfor stærkt anbefale, at man ikke skaber en permanent styrke i Danmark, som der er lagt op til, men i hvert enkelt tilfælde, hvor det måtte blive aktuelt at placere danske soldater uden for NATO's område, tager diskussionen her i Folketinget og med den danske befolkning. Beslutninger af den art er så vigtige og vitale, at det kræver en grundig debat bl.a. for at sikre folkelig opbakning til sådanne aktioner.

Da vi i Fremskridtspartiet mener, at det absolut skal være undtagelsen, at danske soldater kan sendes ud i militære aktioner uden for NATO's område, er det helt grundlæggende for os, at det bliver frivilligt at deltage i sådanne aktioner. Én ting er, at unge danske mere eller mindre kan tvinges til at deltage i forsvaret af Danmark og NATO-området; noget helt andet er, at danske soldater mere eller mindre vilkårligt skal kunne sendes rundt på militære aktioner i resten af verden. Det kræver ganske enkelt, at man har mulighed for at sige fra. Afgrænsningen af, hvilke opgaver de danske soldater kan blive stillet over for, er i lovforslaget så mangelfuld, at Folketinget ikke skal kræve, at de danske soldater ikke kan sige fra. Og hvis det ikke er muligt at finde kvalificerede folk nok til de enkelte opgaver inden for forsvaret, hvis man altså overhovedet vedtager at oprette en international brigade, er det for os at se tegn på, at der ikke er opbakning til den pågældende opgave, som måske ligger fjernt fra Danmark.

I Fremskridtspartiet mener vi, at det er så vital en afgørelse at sende folk i krig, måske endda uden at de føler at have en sag at kæmpe for, at det virkelig kræver frivillighed. Vi